

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedj. 6. ožujka</i>	17.30 + Antonijo Šnajder (30. dan)
<i>Utorak, 7. ožujka</i>	17.30 + Mijo, Ana i Jelka Mihalić
<i>Srijeda, 8. ožujka</i>	17.00 Križni put za obitelji vjeroučenika od 1. do 4. razreda 17.30 + Biserka Živčić; Milan i Marina Rahan
<i>Četvrt, 9. ožujka</i>	17.30 + Ivica i Marica Neralić
<i>Petak, 10. ožujka</i>	17.00 Križni put za obitelji vjeroučenika od 5. do 8. razreda 17.30 + Franjo, Milka, Vladimir, Ivan i ob. Rendulić
<i>Subota, 11. ožujka</i>	15.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 SVETIŠTE: + Veronika i Vladimir Pađen.
<i>12. ožujka</i> 2. Korizmena	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Po nakani (al) 16 SKRADNIK: + Mitra Bubica (30. dan)

1. **KRIŽNI PUT: SVETIŠTE** - srijeda, petak i nedjelja prije mise; **CEROVNIK** i **SKRANIK** petkom u (16 h) i nedjeljom prije mise; **VOJNOVAC** subotom prije mise.

2. **KATEHEZA** - srijedom (1. do 4. raz.) i petkom (5. do 8. raz.) – **Križni put i misa**.

3. **MOLITVA ZA OČEVE** – tijekom ožujka – mjeseca Sv. Josipa molimo za OČEVE.

4. **DUHOVNA OBNOVA** za očeve, sve članove zbora apostola i sve žudije biti će u subotu, 11. ožujka od 16 do 18 sati u Oštarija: duhovni nagovor, krunica i misa.

5. **ŽPV Oštarija** održat će svoju 2. sjednicu u subotu, 18. ožujka u 18 sati u Plovaniji.

6. **SV. MARKO KRIŽEVČANIN** mučenički je završio **7. rujna 1619.** godine. Za tri godine slavit ćemo **400. obljetnicu mučeničke smrti (1619-2019).** Pozivam sve župljane na trogodišnju duhovnu pripremu i molitvu zaštitniku Filijale Skradnik i suzaštitniku župe.

7. **PROLJETNE KVATRE** posvećene su **pokori i obraćenju** i počinju u prvom korizmenom tjednu. Crkva nas još jačim glasom poziva na obraćenje... Svatko je sklon padovima, pa smo u ovom vremenu pozvani na poboljšanje. Zašto ne iskoristiti priliku za novi početak već pri početku godine? Slavlje kvatri započinje nedjeljom, kada se vjernicima oglasi kvatreni tjedan, iznese i objasni njegova nakana. Traje čitav tjedan, a ne samo u dane srijede, petka i subote. U te dane predlaže se post, a molitva na određene nakane vrijedi za čitavi tjedan. Subotom se slavlja zaključuje svetom misom. Molimo osobito na **MLADU NEDJELJU**.

8. **KORIZMENI** susret svećenika G-S biskupije je u ponedjeljak, 6. ožujka u Gospić.

9. **MISEREOR** - poziv oca Biskupa vjernicima za odaziv na akciju „Misereor“ (dopis).

10. **VUKOVAR** – prijave za nacionalni susret mladih u Vukovaru su još ove nedjelje.

11. **KORIZMENO HODOČAŠĆE** Ogulinskog dekanata u gospićku Katedrali biti će na Blagovijest ili Drugu Sveticu, u subotu, 25. ožujka. Polazak je u 14 sati. Pokorničko slavlje planirano je u crkvu Sv. Križa u Perušiću. Misa u Katedrali je u 17 sati. Cijena puta 60 kn.

12. **LURD** i **FATIMA** – hodočašće G-S biskupije u listopadu (5.280 kn). **Prijavite se...**

13. **ZARUČNIČKI** tečaj počinje **17. ožujka u 19 sati** u Župnoj dvorani Ogulin.

14. **ČEPOVI** – skupljena je **38. vreća. Skupljamo dalje...**

15. **DAR ZA CRKVENE POTREBE** - godišnji prilog za obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Obratite se i vjerujete Evandjelju!

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

5. ožujak 2017. • 1. NKG • God. VIII. • br. 10 (340)

Isus posti četrdeset dana i davao ga iskušava

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju: U ono vrijeme: Duh odvede Isusa u pustinju da ga davao iskuša. I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje. Tada mu pristupi napasnik i reče: »Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom.« A on odgovori: »Pisano je: 'Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.'« Davao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: 'Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.'« Isus mu kaza: »Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!« Davao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: »Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.« Tada mu reče Isus: »Odlazi, Sotono! Ta pisano je: 'Gospodinu Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!'« Tada ga pusti davao. I gle, anđeli pristupili i služili mu. *Riječ Gospodnja (Mt 4,1-11)*

Biti čovjek znači biti u opasnosti

U vremenu u kojemu se želimo osloboditi naših uobičajenih komotnosti i želimo se usmjeriti na Boga, nema mjesta nikakvom luksuzu, buci, obilnim jelima. Post ima svoj cilj: oslobođenje od zla, molitva, vjera, pažnja prema ljudima i Bogu. Zato kršćani nisu dugo razmišljali što trebaju postiti. „Post“ nije nikakvo privatno vježbanje volje, nego zajedničko vrijeme „novog reda“. Zato kršćani od starine imaju „red posta“, dakle zajednička pravila. Tu tradiciju je sačuvala Katolička Crkva do danas. U katoličkom postu su tri temeljna stupa kojih se moramo držati: 1. molitva, 2. post i uzdržavanje i 3. milostinja i djela ljubavi.

1. MOLITVA - Ovo nije nikakva stara pretkoncilska tradicija, nego danas vrlo potrebna, najprije nam je potrebna molitva. Korizma, vrijeme pokore, ne bi doista bila i vrijeme obnove naše vjere ako ne bismo stupili, preko molitve, u razgovor s Bogom.

2. POST je nešto drugo nego odricanje. Kod posta je jasno da se odričemo jela. Ne samo slatkiša, alkohola i omiljenih kolača. Tko posti, trebao bi samo jednom na dan uzeti redoviti obrok. U međuvremenu se može uzeti neka malenkost, ali ne do sitosti. Kod posta se može odricati po vlastitoj želji od onoga što je navedeno u akciji „*sedam sedmica bez*“. To je ostavljeno svakome na volju i može biti različito, od osobe do osobe. Ne bismo se smjeli samo odricati grješnih navika, jer ne smijemo griješiti nikada, a ne samo u korizmi.

3. MILODAR - Treći stup je otvorenost za one koji trebaju našu pomoć. Pomoć u novcu, milostinja, kao i drugi načini pomoći, angažiranja, zauzetosti, odlaganja naših vlastitih planova u korist obitelji ili prijatelja ili zajednice. Ne radi se o tome da nešto

prekrižimo, učinimo nešto lijepo, da kroz sedam tjedana iskušavamo našu vlastitu volju - to je samo jedan dio, da tako kažemo našeg korizmenog posta. A to može biti tako različito da više nemamo ništa zajedničkoga. Korizmeno vrijeme nije vrijeme pojedinačnih boraca, nikakvo vrijeme osobne zrelosti i discipline. To je Crkveno vrijeme, vrijeme zajednice (župe) koja se zajednički usmjerava prema Bogu. Bilo bi lijepo kada bismo pokazivali više zajedništva. Zajedništva koje proizlazi iz bogoslužja i od njega i s njim prožima svagdašnji život i upravlja nas k Bogu.

Da vaša radost bude potpuna (2. dio)

Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju HBK

Evangelizacija i kateheza u službi spasenjskoga susreta s Kristom

13 U vidu definiranja nekih pojmova u promišljanju i praksi valja reći da evangelizaciju treba shvaćati kao trajni proces u služenju Riječi, koji se odvija u više etapa. Pozivajući se na dokument *Redemptoris missio*, može se razlikovati, makar zbog njihova ispreplitanja ne striktno dijeliti, tri pravca koji obilježuju djelovanje Crkve:

- **missio ad gentes**, kada je riječ o misijskome djelovanju Crkve u odnosu na daleke narode, ljudske skupine, sociokulturalne kontekste u kojem Krist i evanđelje još uopće nisu poznati;

- **pastoralno djelovanje (pastoral)**, kada je riječ o kršćanskim zajednicama koje su već više ili manje crkveno ustrojene, te gorljive u vjeri i životu, u izjarivanju svjedočanstva za evanđelje u ozračju u kojem se odvija pastoralna djelatnost ili skrb Crkve;

- **situacija 'dalekih'**, to jest brojnih skupina krštenih koji su izgubili smisao žive vjere, štoviše ne prepoznaju se više članovima Crkve, provodeći život daleko od Krista i njegova evanđelja. Upravo se i zbog takvih više govori o potrebi *nove evangelizacije*, jer se vjera rađa iz istinskoga navješćaja Uskrsloga.

Stoga, i kada se upotrebljavaju izrazi *misije*, *misionarska djelatnost* i sl., očito se misli i na proces nove evangelizacije u već kršćanskim sredinama, posebice s obzirom na one koje su se udaljili od Krista i Crkve. Ta se kategorija gotovo izjednačuje s onom za koju su predviđene misije *ad gentes*, s time da se zahtijeva drukčiji pristup, jer kršćanstvo tu na neki način već postoji. Upravo su te osobe, ne samo na europskoj razini, jedna od glavnih briga današnje Crkve pa se postavlja pitanje: **Što i kako učiniti da tzv. nominalni vjernici, praktično neevangelizirani, ponovno susretnu Krista?** Zato se evangelizaciju katkad shvaća i kao *misionarsko djelovanje*, bilo da je usmjereno prema onima koji za Krista nisu čuli, bilo da su zahvaćeni vjerskim indiferentizmom. U svakom slučaju evangelizacija, razgranata u niz pravaca i pothvata, bitno je obilježena *svjedočanstvom života*, opredijeljenim za Isusa Krista. Upravo je u situaciji vjerske ravnodušnosti svjedočenje vjere najrječitiji *govor* u navješćaju Radosne vijesti i katehezi. Takav govor stječe svoju autentičnost kada uključuje i iskazivanje djelotvorne ljubavi. Iz toga slijedi da istinski evangelizirani čovjek postaje *Isusov čovjek*, ispunjen ljubavlju i prema drugima. Njegova čovjekoljubivost počiva na sigurnome temelju, na Božjemu sebedarju, od kojega dobiva motivaciju, snagu i ustrajnost.

Zašto nova evangelizacija i kateheza?

14 U Crkvi je u zadnje vrijeme u središtu pozornosti pojam *nova evangelizacija*. Taj je pojam posebice došao do izražaja na XIII. redovitoj Biskupskoj sinodi (2012.) koja je imala temu *Nova evangelizacija za prenošenje kršćanske vjere*, kao i pozivom pape Benedikta XVI. da se osnuje posebno *Papinsko vijeće za novu evangelizaciju*. Valja, međutim, istaknuti kako je taj pojam zapravo trajno prisutan temeljem usmjerenja Drugoga vatikanskog koncila. No sada je riječ o novome duhovnom dinamizmu nakon što je porasla svijest o sve očitijoj činjenici da evangelizacija mora imati pred očima drukčije okolnosti odnosno kulturalne izazove. Ipak treba reći da se naglasak na *novoj* evangelizaciji duguje sv. Ivanu Pavlu II. koji je na tu zadaću upozorio još potkraj sedamdesetih godina prošloga stoljeća: "Nadošlo je vrijeme jedne nove evangelizacije, kao da se radi o drugom navješćaju, iako je u stvarnosti uvijek isti." A nekoliko godina kasnije ističe da je riječ o evangelizaciji „*novoj u zanosu, u metodama i u izričajima*". Upravo će ta definicija ostati trajnom *sintagmom* za svaki govor o novoj evangelizaciji, bez obzira što nije lako odrediti sve njezine domašaje. I spomenuta Biskupska sinoda usredotočila se upravo na uočavanje toga novog pristupa u evangelizaciji, kako bi se Crkva više opredijelila za nove iskorake.

15 Govor o novoj evangelizaciji na poseban je način aktualiziran dolaskom pape Franje na Petrovu stolicu koji, temeljem zaključaka spomenute Biskupske sinode, upućuje Crkvi apostolsku pobudnicu *Evangelii gaudium*. Kako je poznato, on uvodi neke, za mnoge iznenađujuće, novine. Štoviše, ističe pitanja koja upućuju na nova poimanja Crkve i prijeku potrebu adekvatnijih evangelizacijskih iskoraka. To se u prvome redu odnosi na poslanje Crkve, pa se može govoriti kako Papa zapravo želi da se više aktualizira koncilski *slika Crkve* za XXI. stoljeće. U tom smislu njegova pobudnica postaje nezaobilaznim *priručnikom* za cjelokupno pastoralno djelovanje. On, naime, naglašuje da Crkva nije *defenzivna* i u obrambenome stavu, nego misionarska, te kao zajednica učenika-misionara preuzima inicijativu. Ona prvenstveno objavljuje evanđeosku *sliku Boga ljubavi i milosrđa*, o čemu se najčešće govori u pobudnici. Papa promatra *Crkvu koja ide na periferije* kako bi ljudima približila Isusa Krista. To je Crkva koja radosno evangelizira *ljepotom liturgije*, zajedništvom novih odnosa koje je Krist donio. Ona je izrazito svjedočka i nije usmjerena samo na sebe, već je puna misijskoga duha i žara, sa živom željom da dopre do svih ljudi, osobito do siromaha. Zbog svega toga ona je još više pozvana na razlučivanje današnjega vremena u svjetlu evanđelja, što joj omogućuje da postavi nove evangelizacijske ciljeve, a to znači i ustroj djelovanja vlastitih zajednica. To zacijelo zahtijeva i pastoralnu preobrazbu, pri čemu je važna ne samo administrativna, već i pastoralna dimenzija. Konačno, nova evangelizacija, a što je naglašeno već na Biskupskoj sinodi (2012.), ne znači neko *novo evanđelje* jer je Krist uvijek isti jučer i danas. Ali ono jest zapravo zauzetije pomaganje suvremenome čovjeku da izađe iz *unutarnje pustinje*, te da nađe pravi model čovječnosti koji se očituje u Kristu. Naime, kako kaže papa Franjo, u prenošenju doktrinarnog sadržaja ili kakve ideje bila bi dovoljna knjiga ili ponavljanje kakve usmene poruke. Međutim, ono što se priopćuje u Crkvi i njezinoj tradiciji jest novo svjetlo koje se rađa iz susreta sa živim Bogom u Isusu Kristu, odnosno novo svjetlo koje dira osobu u središtu njezina života te ga cjelovito zahvaća.